

Nr 150

Av herr **Strandler m. fl.**, om uttagande av särskilda avgifter vid exploatering av grus- och stentäkter.

Förbrukningen av grus för vägar och byggnadsändamål m. m. har under de senaste åren hastigt ökat. Grustäkterna har många gånger utmärkts av planlöshet, och stora fördelar skulle vinnas genom att grusets tillgodogörande ordnades mera systematiskt, så att en förnuftig hushållning sker med en viktig naturtillgång.

Åsar och andra grusavlagringar utgör ofta vackra och karakteristiska drag i landskapsbilden. Olämplig tåktverksamhet har emellertid förstört stora skönhetsvärden; de gapande såren i grusåsarna synes vida omkring. Genom tillkomsten av naturskyddslagen finns möjlighet att fridlysa områden som naturparker samt att begränsa och motverka grus- och stentäkters menliga inverkan på landskapsbilden. Naturskyddet bör emellertid mer än hittills inriktas på positiva, skapande åtgärder, på vård av naturen och dess värden i stället för enbart skydd av densamma. Bland annat bör slänter och kanter i utschaktade grustag iordningställas på ur naturvårdssynpunkt lämpligt sätt. För en sådan verksamhet fordras betydande medel. Det i nionde huvudtiteln upptagna bidraget till Svenska naturskyddsföreningen samt det särskilda bidraget till naturskyddsåtgärder räcker ej.

Vi anser, att vid exploateringen av grus- och stentäkter exploatören eller markägaren eller bådadera bör inbetala medel till åtgärder för iordningställande av täkterna. Det skulle troligen endast erfordras några ören för varje uttagen kubikmeter grus eller sten. Medlen borde förvaltas av länsstyrelsen för att användas på den plats varifrån beloppet inlevererats i och för naturvårdande uppgifter.

Med stöd av det ovan anförda hemställs,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning om uttagande av exploateringsavgifter vid grus- och stentäkter att användas för naturvårdande uppgifter.

Stockholm den 24 januari 1958

Nils G. Strandler

Gunnar Berg

Rud. Anderberg

Lars Larsson
